К. 45, 2 (XI)

ИВ N 1448

Сборници

отъ Чичи П. Др. Славейкова.

Говорили ще години съмъ се занимавалъ да издамъ единъ колко годѣ по-пъленъ сборникъ отъ чисто народната ни литература; много години наредъ съмъ се приготовлявалъ за това, събирахъ и записвахъ съмъ все що ще ми се е видало подходяще за такова едно издание, и чакахъ да настанатъ времена по-удобни за такива предприятия. Да бъдатъ на народенъ редъ книги отъ чисто народно съдържание, а съ това ще бъдатъ и още по-добре да изучатъ какъвъ е народенъ езикъ, какъвъ е народенъ битъ — езикътъ и битътъ на българитѣ изобщо. При всички бури и превратности на частния ми животъ съмъ се отказвалъ отъ § II. идеята си; тирядосетѣ години наредъ Бухвалъ работилъ, колкото една частъ отъ материялитѣ ми именно не заминаха — исторически бележки и записки, заграбени въ плана на царградъ. Но за повѣдь на мѣстнитѣ наши учени журналисти какъвто се намѣри въ печатницата ми, тѣ мислѣли и рѣшили записки въ два години или отнесоха въ министерството, да тирсятъ писма по смѣтнятъ ми съ будителитѣ! Знаеше какъвъ мъчнотия да намѣрятъ, повечето пъти рѣкописи и писма тамъ си и пропадаха. Не малко учителитѣ ми изгубиха, но тѣхъ се чудѣхахъ, казвахъ „и-врача, бреди за трава да иде". По-голѣмата частъ отъ материялитѣ ми оставаше, и продължавахъ да ги разработвамъ и приготовлявамъ колкото е да го приготовлявамъ за печатъ, като събирахъ и прибавяхъ още какъвто мѣрахъ; но не било писано, видисе, да се изчерпи това колкото мѣркахъ да материялъ.

Ни 1877 годъ изнесохъ отъ катастрофата въ стара Загора „гонъ като тирсятъ," до двѣ и три кожи книги рѣкописи, освѣнъ другата ми покъщнина, станали жертви на пожара; Загубата не беше за тревожене, дали нѣмаше какъвъ да се прави,